

Загоруйко Пилип Никифорович

Біографія

Народився 27.06. 1900 р. в с. Іллінці на Вінниччині. Закінчив школу і гімназію. Воював в армії УНР, у 1921-му опинився в таборах інтернованих у Польщі, був активним автором часописів "Веселка", "За Україну", "Український Сурмач", газети "Залізний Стрілець" (усі в Каліші), де в 1922–1923 рр. публікував вірші і прозу.

Окремо видав у Каліші книжку "Спогади" (1922), планував видати драму "Розбита мрія", збірку віршів "Порвана струна" та збірку новел "Тіні і плаї". Використовував псевдонім Наглядач. У 1926 р. П. Загоруйко вже в Україні, друкує оповідання в часописах "Культура і Побут", "С-Г Пролетар", "Службовець", "Нова Громада", "Всесвіт". Окремо видав збірки "Пакет" (1928), "Ранок", "По той бік греблі" (1929), повісті "Манівцями", "Огні" (1930).

Жив письменник у Харкові, працював керуючим справами профспілки сільгосппрацівників та завідував бюро виступів у міськкомі письменників. Вперше його арештували 16.06.1927 р. як колишнього петлюрівця, а 23.06 звільнили. Але згодом трапився інцидент, який вирішив його долю.

Письменник Микола Самусь (1904—?), який емігрував до Америки, у газеті "Свобода" (1950 р. № 255) згадує, що "Письменник П. Загоруйко, напившись горілки, почав вигукувати, що тепер справжнім українцям не дають свободи, що він, як колишній вояк армії УНР, лишився українцем, а не советською людиною тощо. Зараз же підскочив до нього Микола Лебідь і ще дехто з присутніх, підхопили П. Загоруйка під руки і віднесли його до "протверезіловки". Цей інцидент не проминув безслідно, бо на другий день у культпропі ЦК КП(б)У С. Пилипенку сказали: "Що ж це ви не пильнуєте, кого пускаєте на такі бенкети, щоб більше цього не було". Звичайно, цей випадок не пройшов даром і П. Загоруйкові. Його невдовзі після цього заарештували, інкримінували йому організацію збройного повалення влади радянської, "влади трудящих", згадували про його поведження на цьому бенкеті і вислали на п'ять років до далеких таборів на півночі".

Правда виявилася дещо іншою. Вдруге арештували П. Загоруйка 16.12.1933 р., а 9.03.1934 р. судили за "участие в контрреволюционной группе и в проведении шпионской деятельности. Приговор: ВМН. Расстрелян 25.02.1935 р. Место захоронения – г. Харьков".

*Джерело: Юрій Винничук. Невідоме Розстріляне
Відродження. Упорядник: Юрій Винничук. Харків: Фоліо. 2016. 768 с.
ISBN 978-966-03-7531-4*